

Lovgivning, eller der paa anden Maade skal rækkes en hjælpende Haand, maa jeg overlade til Regeringen, men det er ganske givet, at der maa gøres noget, og derfor har jeg kunnet slutte mig til det Forslag, som foreligger; derved vil der nemlig uden Tvivl kunne imødegaas en Del af det, jeg kalder unfair Konkurrence fra Udlandet.

Korsgaard: De to Hovedproblemer af økonomisk Natur, der var til Behandling under Valgkampagnen i November—December 1926, var ganske utvivlsomt paa den ene Side Kravet om Nedskæring og paa den anden Side Spørgsmaalet om, hvad der kunde gøres for Erhvervene. Med Hensyn til Kravet om Nedskæring blev Valgets Resultat jo det, at Venstre og Konservative, som var Forkæmpere for dette, og Forkæmpere i den Forstand, at de vilde have, der skulde skrives til Handling efter Valget, kom ind med et lille Flertal; jeg ved vel, at de Radikale ogsaa til en vis Grad koketterede med en Nedskæring, men jeg har ikke faaet noget stærkt Indtryk af, at det var noget, man ventede der skulde omsættes i Handling.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvad der kunde gøres for Erhvervene, var der ogsaa to Hovedstrømninger fremme under Valgkampen. Den ene, hvortil Venstre, Radikale og Retsstatspartiet hørte, fik ca. 550 000 Stemmer, og den anden Blok, bestaaende af de Konservative — ja, det er vel rimeligt at nævne det største Parti først, altsaa: Socialdemokratiet og de Konservative fik 775 000 Stemmer. Jeg skal gøre opmærksom paa, at den første, jeg hørte nævne disse Tal og holde dem op overfor hinanden, var min ærede Modkandidat fra Horsens, det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen, og han understregede stærkt — som jeg synes: med Rette, at det, at der for aktiv Støtte til Erhvervene var afgivet ca. 60 pCt. af Stemmerne og 40 pCt. paa den anden Side, var et Faktum, som man ikke helt burde se bort fra. Der er altsaa en Blok, som dannes af dem, der intet direkte vil gøre til Erhvervslivets Fremme. Nu ved jeg meget vel, at man fra Venstres Side vil sige, at naar man blot foretager Nedskæring, har man derved rakt Erhvervene en tilstrækkeligt hjælpende Haand, og jeg tror heller ikke, at denne Betragtning

er helt forkert, men jeg tror paa den anden Side ej heller, at den blot tilnærmelsesvis er helt rigtig, men selvfølgelig vil det at faa Skatter og Afgifter ned kunne hjælpe lidt. Det var imidlertid ikke det, som vi fra vor Side fremhævede, og det var heller ikke paa nogen Maade det, som Socialdemokratiet fremhævede, da Partiet gik ud i Valgkampen og udviklede, hvad de kunde tænke sig at gøre til Hjælp for de nødlidende Erhverv. Den Blok, som staar paa den anden Side, bestaar som sagt af Venstre, Radikale og Retsstatspartiet, og jeg har allerede kort efter Valget i 1924 udtalt, at det efter min Mening var fuldkommen haabløst at tro paa, at man overhovedet kunde komme til nogen Realitetsforhandling med de Radikale, og jeg nærer heller ikke større Forhaabninger med Hensyn til Retsstatspartiet. Jeg ser derfor bort fra disse to Partier og kan saa meget des bedre gøre det, som de, naar henses til deres Styrke, er ganske overflødige, og vi har jo ogsaa fra de sidste Dage Eksempel paa, at man kan handle paa tværs af de Radikales Ønsker. Hvorvidt det nu i og for sig er rigtigt at gøre en tidligere Krisetold paa Tobak permanent, derom skal jeg ikke udtale mig, men det kan kun glæde mig, at de tre Partier ikke lod sig afskrække af Partiet det radikale Venstre, men gjorde, hvad de fandt var forsvarligt. Jeg mener altsaa, at en Diskussion, der har til Formaal at opnaa noget positivt, kan man ikke føre med de Radikale.

Ikke saa lidt anderledes har det i hvert Fald tidligere ligget og vil forhaabentligt ogsaa i Fremtiden ligge med Hensyn til Venstre. Fra Venstres Side er der blevet talt dels af den højtærede Minister og dels af Ordføreren, og det er jo kun rimeligt, at Ordføreren i alt væsentligt har kunnet henholde sig til, hvad Ministeren har sagt. En enkelt Bemærkning vil jeg dog gerne henvende til Ordføreren for Partiet Venstre, ikke saa meget i Kraft af hans Egenskab som Ordfører, men mere i hans Egenskab af Medlem af det noksom, jeg kunde næsten fristes til at sige: berygtede 3-Mands Udvalg, et Udvalg, om hvilket man siger — og det siger det ogsaa selv, og det kan da undertiden være sandt, hvad man siger om sig selv —, at det arbejder med stor Grundighed.